

Opis Książki :

Publikacja jest pierwszym polskim kompleksowym przedstawieniem procesu decentralizacji w ochronie zdrowia. Nawet na potrzeby reformy decentralizacyjnej w Polsce, wdrożonej w 1999 roku, nie przygotowano odpowiedniego opracowania uzasadniającego podjęcie takich rozwiązań, jakie zostały zastosowane. Celem rozprawy jest prezentacja podstawowych zagadnień teoretycznych i praktycznych związanych z funkcjonowaniem zdecentralizowanej administracji publicznej w wyselekcjonowanych europejskich systemach zdrowotnych. Pojęcie decentralizacji jest w publikacji definiowane w kontekście dychotomicznym (decentralizacja a centralizacja, decentralizacja a dekoncentracja, dewolucja, delegacja), a także odnosi się wprost, i przede wszystkim, do praktyk decentralizacyjnych w systemach ochrony zdrowia.

W praktyce decentralizacja zwykle odbywa się w otoczeniu politycznym i społecznym, w którym wielość grup, kierujących się odmiennymi interesami i wartościami, utrudnia znalezienie obiektywnych ocen jakości i efektywności funkcjonowania zdecentralizowanych mechanizmów. Dlatego tak ważne jest permanentne poszukiwanie stanu możliwie optymalnej równowagi między decentralizacją i centralizacją.

Teza stawiana w pracy, którą jest twierdzenie o specyfice sektora zdrowotnego, pokazuje, że uniwersalne zasady dotyczące efektywności czy nieefektywności decentralizacji nie są dla tego sektora odpowiednie. Unikatowość całego sektora zdrowotnego jest jednym z podstawowych dylematów, z jakimi zmierzyć się muszą usiłowania dezagregacji publicznych funkcji zdrowotnych. Sektor ten bowiem jest szczególnie daleki od idealnego modelu rynku.

„Praca jest zbiorem cennych rozważań i bogatych informacji na temat decentralizacji w ochronie zdrowia. Jest to pierwsza polska publikacja dotycząca tej tematyki”.

Z recenzji prof. dr hab. Stanisławy Golinowskiej

„Książka jest bardzo interesującą pozycją, wzbogacającą wiedzę o polityce zdrowotnej i zarządzaniu systemami opieki zdrowotnej”.

Z recenzji prof. dra hab. Cezarego Włodarczyka

Iwona Kowalska-Bobko – dr nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce.

Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 2002 roku obroniła doktorat na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politycznych UJ. Od 2000 roku jest zatrudniona w Zakładzie Polityki Zdrowotnej i Zarządzania w Instytucie Zdrowia Publicznego, Wydział Nauk o Zdrowiu Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prowadzi badania naukowe oraz zajęcia dydaktyczne w dziedzinie polityki zdrowotnej, organizacji ochrony zdrowia, zdrowia publicznego, decentralizacji w systemach ochrony zdrowia, systemów zdrowotnych i opieki transgranicznej. Od 2006 roku współpracuje z European Observatory on Health Systems and Policies (EuroWHO). Jest kierownikiem i wykonawcą licznych projektów krajowych i międzynarodowych. Autorka oraz współautorka publikacji międzynarodowych, np. w „Health Policy Journal” czy „BMC Health Services Research”, a także krajowych monografii i podręczników: *Szkice z Europejskiej Polityki*

Zdrowotnej (2012), Podmioty lecznicze w Polsce w perspektywie reform zdrowotnych. Przekształcenia, struktura, zasady działania (2012), Promocja zdrowia dla osób starszych (2017). Redaktor książki Namysły nad problemami polityki zdrowotnej, globalnej – europejskiej – krajowej (2013).